

תיקון השפתיים והפה דז"א

אַלִּין שְׁעָרֵי לָא חֲפִיִּין עַל שְׂפּוֹן אלו השערות של תיקון השני שהן

סביב הפה ובעיקר אומר זה על השפה העליונה אינן משתלשלות וחופות על

השפתיים, כדי שיהיה נוח ודרך פנוי להבל הפה לצאת בלא עיכוב, **וְשְׂפּוֹן כְּלָהוּ**

סוּמְקִין פּוֹרְדָא [קנה] והשפתיים כולן אדומות כשושנה מחמת דיני החוטם

שיורדים ועוברים שם ואז יכול למגזר דינא על שונאי ישראל. **דְּכֶתִּיב** (שיר השירים

ה) **שְׂפָתוֹתָיו שׁוֹשָׁנִים** הרי שהן אדומות כשושנים שהרי השפתיים הן בחי'

נו"ה שהם דינים, ועוד שהדעת גנוזה בפה דז"א והיא כלולה מחסדים וגבורות. **שְׂפּוֹן**

מְרַחֵן גְּבוּרָה פעמים השפתיים מרחשות ומדברות גבורות מצד הדעת, וידוע

שהשפתיים הן אותיות בומ"ף שהוא גימ' ב' פעמים דיין, **מְרַחֵן חֲכָמָתָא**

ופעמים מרחשות ומדברות סודות התורה מצד החסדים דדעת. **בְּאֵנוֹן שְׂפּוֹן**

תְּלִיִן טַב וְבִישׁ, חַיִּי וּמּוֹתָא באלו השפתיים תלויים טוב ורע, חיים

ומות והם מצד החסדים וגבורות דדעת הגנוזה בפה. **מֵאֲלִין שְׂפּוֹן תְּלִיִן**

מֵאֲרִיחוֹן דְּאִתְעָרוּתָא מאלו השפתיים תלויים בעלי התעוררות המעוררים

דין כי אותיות בומ"ף שבשפתיים גימ' ב' פעמים דין, **דְּכַד מְרַחֵשִׁין אֲלִין**

שְׂפּוֹן, מִתְעָרִין כְּלָא לְמַגְזֵר (מארי) **דִּינָא, בְּכָל בֵּיתֵי דִינִין**

— אור הרשב"י —

[קנה] כמ"ש באד"ר (קמ:) משום דארחא שפון סומקין נזר דינא, לכן לא חפיין
דתחות חוטמא דז"א מלאה שערין ולא עליהו שערין, כי שערות הזקן כולם
אתפני לאעברא רוגזא, וגם ליכא ארחא לטובת ישראל, ובזה יש בהם טב
אחרא תחות פומא. וכתב בהדרת מלך: לישראל, וביש לשונאיהם.

הלימוד היומם

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שכאשר לוחשות ומדברות אלו השפתיים וגוזרות דין, מתעוררים כל בתי הדינים של היכל הזכות שהוא היכלי הגבורה לגזור דין, (דְּמְדוּרִיהוּן בְּהוּן, וּבְגִין כֶּף) **דְּאַקְרוּן עִירִין** שהמלאכים ששם נקראים עירין כי עיר גי' פ"ר דינים. **דְּכְתִיב** (דניאל ד') **בְּגִזְרַת עִירִין פְּתִנְמָא וּמֵאִמַר קְדִישִׁין שְׁאַלְתָּא וְגו'** ומודיע הפסוק שהגזירות של העירין שהם המלאכים בעלי הדין שרוצים שהעולם יתנהג במידת הדין תלוי בדבור הפה דז"א, וי"מ במאמרם של קדישין שהם ג"כ מלאכי דין ויוצאים הדבורים לפועל על ידם.

מֵאִי עִיר ושואל מה פירוש "עיר". **בְּסִפְרָא דְּאַגְדָּתָא, תַּנִּינָן כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר** ואומר כי בספר האגדה פירש כמו שכתוב (שמואל

א כח) **וַיְהִי עֶרְךָ** לשון אויב ושונא דהיינו מלאכי דין שפועלים ע"י ה"ג מנצפ"ך גי' עיר. **דְּמִתְעַרִין דִּינִין לְאַנּוּן דְּלֹא אֶתְרַחֲמוּ לְעִילָא** שמעוררים דינים לאותם שאינם אהובים למעלה, **בְּגִין כֶּף מִתְעַרִין אֵלִין**

דְּאַנּוּן מְאִירִי דְּבָבוּ, (ס"א להו) ולזה מתעוררים אלה המלאכים בעלי דין שנקראים "עירין" לפי שהם שונאים את אותם אהובים בעולמות העליונים **וְעַם כָּל דָּא בְּתִירִי גִוּוּנִי בְּרַחֲמֵי וְדִינָא** ועם כל זה

שמלאכי העירין הם בחינת דינים בכל זאת הם דנים בהיכל הזכות בשני אופנים, אם ברחמים לצדיקים, ואם בדין לרשעים, **וְעַל דָּא אַקְרוּן** ((דניאל ד' י)) **עִיר וְקְדִישׁ דִּינָא וְרַחֲמֵי** ועל כן הם נקראים "עיר וקדיש" שפירושו מלאך של דין אבל קדוש כי נקרא "עיר" מצד הדינים, וקדיש, מצד הרחמים כי אמרנו לעיל

ששורשם בדעת הגנוז בפה דז"א.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וּבְאֵלֶּיךָ שְׁפוֹן, אֶתְחִי פִּנּוֹת פֶּד אֶתְפַּתַּח ובאלו השפתיים

ניכר הפה כאשר נפתח כי יוצאים הדבורים מהפה, ונכון הדבר שהדבורים

תלויים בלשון והלשון הוא בחינת דעת הכלול מחו"ג, אומנם השפתיים הן נצח והוד והן

שערי התפילה בסוד אדני שפתי תפתח, ואז ופי יגיד תהלתך ולכן הכל תלוי בפתיחת

השפתיים. **רוּחַא דְּנַפְיָךְ מִן פּוּמָא, בִּיה מְתַלְבְּשִׁין כַּמָּה**

אַלְף וְרַבָּן הרוח שהוא ההבל היוצא מהפה בו מתלבשים כמה אלף ורבבות

מלאכים שהם ניזונים מהשפע היוצא מהפה דהיינו מההבל שיוצא דרך הפה. **וְכִד**

אֶתְפַּשְׁט וכאשר נשתלשל אותו הבל הפה דו"א עד נצח והוד דו"א ועד נצח והוד

דנוק, **מְתַלְבְּשִׁין בִּיה נְבִיאָן מְהִימָנִי** אז מתלבשים בו הנביאים

הנאמנים והאמיתיים ומקבלים ממנו כח הנבואה לפי שהנבואה מנצח והוד ולא מהפה,

והנבואה נקראת "הלבשה" כמ"ש ורוח לבשה את עמשי. **וְכִלְהוּ פֶּה יְהוָה**

אֶקְרוֹן וכל אלו הנביאים האמיתיים נקראים פה ה' כי מקבלים הנבואה מהבל הפה

המתפשט עד נצח והוד. **כִּד מְלִין נְפָקִין מִן פּוּמָא, וּמְתַרְחֲשִׁין**

בְּשְׁפוֹן וכאשר הדבורים יוצאים מהפה דו"א על ידי יחוד חיק וגרון שהם בחינת

אחה"ע וגיק"ק שמתייחדים על ידי היסוד שהוא הלשון והוא בחינת יחוד דנשיקין שגורם

ליחוד תחתון ויוצאות ודובבות ונדברים בשפתיים, **מְתַנְהָרִין לְכִלְהוּ תַּמְנִי**

סְרִי אֶלְפִין עֶלְמִין [קנו] מאירים לכל שמונה עשר אלף עולמות שהוא בחינת

אור הרשב"י

הענין הוא מ"ש רבינו (בדרוש ששי מדרושי

ר"ה) ז"ל ומנין היות הכ"ב אתון בחי' ר"ו

הוא באופן זה, כי הנה כל אות מהכ"ב אתון

[קנו] וטעם המספר הזה, עיין מש"כ הרב יפה

שעה וז"ל: אע"ג שה' מוצאות הפה הם כ"ב

אתון, והיה צריך להיות כ"ב אלפי עלמין,

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

יסוד דז"א הנקרא צדיק יסוד עולם שמתעורר ליחוד התחתון, **עַד דְּמִתְקַטְרִין**
כְּלָהוּ בְּחָדָא עד שנקשרים כולם כאחד דהיינו כל הח"י אלפים עולמות שהוא
 בחינת יסוד דז"א, **בְּתַמְנִיסָר אֹרְחִין וְשְׁבִילִין, דְּאִשְׁתְּמוּדְעָן**
 בשמונה עשרה דרכים ושבילים הנובעים שהם ביסוד דנוק, שהרי יש בה גם ח"י שבילים.

וְכָלָא מְחַבָּאן לְפּוּמָא דָא וכל אלו הח"י אלפי עלמין וח"י אורחין ושבילין
 שהם היסודות דז"ן מחכים ומצפים לפה דז"א שבו יש יחוד דנשיקין דחיק וגרון,
 שהרי איך אפשר להיות יחוד תחתון אם לא שיהיה מקודם יחוד עליון דנשיקין, (בְּדָא)

אור הרשב"י

הארתו של דבור עצמו הוא התפשטות
 הגבורות ה"ה מוצאות, לכן אותיות גיכ"ק
 אע"פ שיוצאות בכלל המוצאות מן הפה,
 כיון שהם רחמים בהתפשטותם, אינם
 מתפשטות עמהם, לכן מן כ"ב אתוון תוציא
 מהם ד' שהם גיכ"ק, ישארו תמני סרי. וזהו
 שאמר, כד מלין נפקין מפומא ומתרחשן
 שפון מתנהרין לכלהו תמני סרי אלפין
 עלמין, כי מתפשטין כל אות, הכלולה מ"ס
 כמ"ש רבינו ז"ל, עשר פעמים עשר, ועשר
 פעמים עשר עד אלף. ונודע שכדי להוציא
 דבור קטן בן שתי אותיות, כגון כי בי חשק,
 אינו די שיתנענעו שתי מוצאות הפה לבר,
 שכדי לומר כ"ף יו"ד הם ה' אותיות, צריך
 שיתנענעו כל הה' מוצאות, וכן מילת בי
 ב"ית יו"ד הרי ששה אותיות, צריך
 שיתנענעו כל החמשה מוצאות, באופן שכדי
 להוציא דיבור קטן, כל החמשה מוצאות
 יוצאים ומאירים.

כלולה מ"ס, והרי עשר פעמים כ"ב הם ר"ך,
 ולהיות כי מספר ר"ך הוא רכות ורחמים ולא
 קושי הדיון, לכן צריך לסלק מהם ארבע
 אותיות וישארו רי"ו כמנין גבורה, וד'
 אותיות אלו שנסיר מהם הם ד' אותיות
 גיכ"ק בבחינת שורשיהם לבר וכו', ומעם
 למה אנו מסירין ד' אותיות אלו, ולא אותיות
 אחרות, וגם איך אלו רך ורחמים יותר מן
 האחרות, הענין הוא זה, כי הנה כל כ"ב
 אותיות נמשכות מן ה' מוצאות הפה כנודע,
 והנה הם נוצרים מן חיבור החיק והגרון שהם
 בחינת חו"ב, והנה אותיות גיכ"ק הם אותיות
 החיק שהם חכמה, ומשם נתפשטו בגרון
 שהיא בינה, ולפי שחכמה היא רחמים
 גמורים, אין להכניס אותיותיה שהם גיכ"ק
 במנין יע"ש. וגם ידעת שהדיבור בעצמו בגי'
 גבורה רי"ו, כמ"ש רבינו (בשער אח"ף דרוש
 א') ז"ל ודבור בגי' רי"ו עם ד' אותיות, לכן
 כשיוצא הדיבור מפי הקב"ה, ומתפשט